

העלון השבועי
למשפחה

פרקי אבות ה'

שבת מברכין

יום שלישי

ראש חודש סיון

זמני השבת

כניסת שבת: 19:20

יציאת שבת: 20:11

רבנו תם: 21:06
הזמנים לפי אופק באר שבע

עורך: נריה אטון, פרשת במדבר,

נא לא לקרוא בשעת התפילה, העלון טעון גניזה.

מחזק מאוד
חובה לקרוא!!!

דבר העורך

פרשת במדבר

"איש על דגלו באתות לבני ישראל"

מובא במדרש: כיון שנגלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו עשרים ושנים אלף מרכבות מלאכים... והיו עשוין דגלים דגלים. כיון שראו אותן עם ישראל שהיו עשוין דגלים התחילו מתאווים לדגלים, אמרו הלואי שאנו נעשין דגלים כמותן... וכן הוא אומר (תהלים כ', ו') "נרננה בישועתך ובשם אלוקינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיך", אמר להם הקב"ה: "התאוויתם בדגלים חייכם הריני עושה משאלותיכם, שנאמר: "ימלא ה' כל משאלותיך", מיד הראה הקב"ה אהבתו לישראל ואמר למשה לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו איש על דגלו באותות... ולעתיד לבוא ביכות הדגלים אני גואל אתכם". (תנחומא י"ד). דברי מדרש אלו צריכים ביאור מה התאווה לדגלים שהתאוו עם ישראל?

וכן מהו גילוי האהבה שהראה הקב"ה בעשיית הדגלים?

וביארנו צדיקי הדורות כי פרשה זו באה להשריש באדם אמונה תמימה וטהורה באבינו שבשמים אשר כל הנעשה בעולם הוא בהשגחה עליונה ומדוקדקת בתכלית, והוא יתברך מסדר לאדם את

מקומו ו'דגלו' הראוי לו כפי הכוונה העליונה, ובחכמתו הנשגבה סידר לכל אחד את כל תנאי החיים אשר רק על ידם יוכל לעשות רצונו יתברך. ואין שום אדם יכול למלא תפקידו וייעודו באופן אחר. לפעמים מגיעים לאדם כל מיני מחשבות: אם היה לי כסף כמו פלוני, הייתי נותן צדקות. את השכל של פלוני – אז הייתי מבין ועוסק בתורה... לו הייתי דר במקום פלוני או אז הייתי...

אך עלינו לדעת, כי הקב"ה יודע תעלומות מכיר גם כן בכל החשבונות הרבים הללו, ואכן הוא יכול לעשות אותנו עשירים כמו פלוני, וחכמים כמו אלמוני... אך בטובו הגדול העמיד כל אחד במעב בו הוא נמצא משום שזה המעב הכי טוב בשבילו, ומאותו מעב נתון עליו לקיים את יעודו בעולם, ולקדש שם שמים.

מהותו של כל יהודי היא היותו איש יחיד. יש לו תפקיד המיוחד אך ורק לו, ויש לו גם נסיונות המיוחדים רק לו.

התורה מורה: אל תחמוד את מה שיש לחברך, לא בגשמיות ולא ברוחניות, אתם הנכם שני עולמות. לכל אחד מכם יש נסיונות אחרים וכלים אחרים. החמדה צריכה להיות מכם והלאה.

המהר"ל (נעץ ישראל י"א) מבאר זאת באופן הבא: הקב"ה מכנה אותנו: "בני בכורי ישראל", במשפחה יש רק בן בכור אחד. זוהי דרגת הקרבה של ה' יתברך כלפי כל יהודי. הוא נחשב לבן בכור, בן יחיד. כל יהודי הוא בן יחיד לקב"ה.

אומר ה"בית אהרן" זצ"ל: אם יהודי אחר היה יכול למלא את התפקיד שלי לא הייתי פה.

אם ביום אחר אפשר לעשות את שעלי לעשות ביום זה, לא היה אותו יום נברא.

אם אני פה בעולם הזה, סימן שיש לי תפקיד למלא, לפי היעוד הפרטי שלי שה' יעד עבורי ושאל אחד אחר לא יכול למלא אותו.

ואת כל זה ראו בני ישראל בעת 'מתן תורה' כשירד הקב"ה לעולם עם מלאכיו, וראו 'דבר פלא' אין שום מלאך שמקנא ברעהו, אלא כל אחד מהם עומד

במקומו ואינו אפילו מנסה להכנס במקום חברו, מלאך מיכאל אין לו רצון או קנאה או תאוה ליכנס לתחום של גבריאל, אין לאחד מהם תאוה או רצון או קנאה להיות במדרגה אחרת ממה שהוא, אלא כולם נותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרים, אז הבינו בני ישראל חשיבות מידה זו, והבינו, שארבה – כך מתרבה כבוד שמים, כי כל איש חשוב ויקר – דווקא אם ימלא את מקומו שהעמידוהו מן השמים, ו'קטן' הממלא את שליחותו חשוב בשמים כ'גדול' הממלא שליחותו – לא פחות ולא יותר. לזה אמר להם הקב"ה, התאוויתם בדגלים הריני עושה משאלותיכם. (באר הפרשה)

הקב"ה הציב לכולנו יעד בואו ונעשה אותו, בלי לנסות למצוא לו פתרונות, מכיון שהוא יודע הרבה הרבה יותר טוב מאיתנו, עלינו להתעלות ולהתקדם במעב שלנו, ולקדש שם שמים, שבת שלום ומבורך.

פרפראות לתורה

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני"

החכם המופלג רבי חיים יוסף דוד אזולאי (החיד"א) מעין, שהמילים "במדבר סיני" הם בגמטריא "בשלוש" (378). וכבר העירו חז"ל במכילתא לפרשת "יתרו", שבבואם למדבר סיני היו בני כל השבטים מאוחדים ומלוכדים, והיה ביניהם שלום, ככתוב (בלשון יחיד): "ויוחן שם ישראל" (שמות י"ט ב') כאיש אחד, בלב אחד. ובזכות זה זכו אבותינו למעמד הנשגב של קבלת התורה מפי הגבורה.

ומסיף בעניין זה החיד"א: כיון שברוב השנים קוראים פרשת "במדבר" בשבת שלפני חג השבועות – מן הראוי להרבות בעשיית שלום בין אדם לחברו קודם חג מתן תורה, כדרך שאנו נוהגים בכל שנה קודם הימים הנוראים.

(פרפראות לתורה)

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל"

אמרו רבותינו ז"ל עשר פעמים נמנו ישראל כמו שכתוב בגמרא ובתנחומא, ופעם עשירית יהיה קודש לשם, כמו שאנחנו עושים מנן לתפילה והעשירי יהיה קודש כך מנן עשירי יבא משיח צדקנו.

פעם ראשונה נמנו על ידי משה כשעלו מצרים, והשנית בזמן מתן תורה, ופעם שלישית במלאכת המשכן, ופעם רביעית במרגלים, ופעם חמישית בימי יהושע שנאמר לאלה תחלק הארץ בנחלה וכו', ופעם שישית בימי שאול בטלאים, ופעם שביעית בימי שאול בבזק, ופעם שמינית בימי דוד, ופעם תשיעית בימי עזרא, ופעם עשירית יהיה במהרה בימינו בימי משיח. (אהבת חיים)

"כאשר יחזו כן יסעו..."

מעירים כאן חכמי ישראל: פעמים הרבה אנו נתקלים בבני אדם, הקובעים עתים לתורה (כגון: שיעורי תורה וכדומה) ומדקדקים במעווה קלה כבחמורה – כל עוד הם מצויים בעיר מגוריהם ומנהלים אורח חיים קבוע ומסודר. אך בשעה שהם מיטלטלים בדרכים, הרחק מביתם ומעירם, משנים הם את אורחותיהם הקבועים ומורים היתר לעצמם למעט בתלמוד תורה ולזלזל במעוות שונות.

כלפי מנהג לא טוב זה של רבים וטובים בישראל קוראת כאן התורה: "כאשר יחזו כן יסעו". – על כל אדם להתנהג בשעת מסעו בדרכים, כפי שהוא מתנהג בביתו ובעירו. וכן נאמר בפרשת "שמע" (דברים ו', ז') "ודברת בס בשבתך בביתך ובלכתך בדרך".

כי מבחנו של החסיד האמיתי הוא לעמוד בניסיון הקשה של טלטולי דרכים, בלא לוותר על קוצו של יו"ד, בקיום מצוות הבורא. (פרפראות לתורה)

שבת כלה

שבת שקודם חג שבועות יש קוראים לה "שבת כלה" וכמה טעמים נאמרו בכך: א. על שם התורה הקדושה שנקראת כלה כלולה. ב. ששבת זו היא השבוע השביעי לספירת העומר, בה אנו סופרים ונטהרים ככלה המכינה עצמה שבעה ימים קודם כניסתה לחופה. ג. כיון שבהר סיני ה' יתברך לקחנו לעם, וקידשנו בחופה וקידושין ככלה.

(ילקוט יוסף)

אור החיים על הפרשה

"ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר ה' את

משה בהר סיני"

תמה אור החיים הק', שלא הוזכרו בפסוקים, אלא רק בני אהרן ולא בני משה, רש"י פירש שכיון שמשה לימד תורה, מלמד שכל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו. אמנם הוא דבר תמוה, שגבי אהרן הכוונה לתולדות ממש ולגבי משה שלימד תורה, הוא ענין רוחני.

ותירץ אור החיים, כיון שמשה התפלל עבור בני אהרן כמו שכתוב בדברים (פרק ט') "ובאהרן התאנף ה' מאוד להשמירו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא". ואמרו רבותינו ז"ל (ויקרא רבה פרק ז') שהועילה תפילתו להציל אלעזר ואיתמר. אז כיון שהוא הציל אותם ממיתה קרואים הם על שמו, והרי הם כבניו, מבואר שהוא הציל אותם בגופם, ודומה לאהרן שהם תולדותיו בגופם. ומעיד עוד, מדוע כתוב ביום דיבר ה' אל משה, והוא מתרץ שהם היו תולדות משה כיון שזה היה בזמן שהתפלל משה רבינו עליהם. ובתוך הדברים מבואר סיבת קבלת תפילתו של משה רבינו, כיון שהוא היה השליח הנאמן לקבלת התורה שאותו דיבר ה' בהר סיני, ולכן התקבלה תפילתו.

חידוש גדול התחדש בדברי אור החיים הק' שמי שמתפלל על חברו ונענה הרי הוא כאילו ילדו. וידוע שברא מזכה אבא, כלומר שזכויות הבנים מועילות לאב, אם כן מי שמתפלל על תלמיד חכם או על גדול בתורה ובזכות תפילתו מצילים את אותו תלמיד חכם כי תפילתו הועילה, כי אז נחשב כאילו ילדו. וזכויות של אותו תלמיד חכם יזכו ויועילו למתפלל כמו שברא מזכה אבא, יסוד זה הוא על פי דבריו הקדושים של אור החיים הק', כמה חשוב להתפלל על תלמידי חכמים ועל גדולי תורה ועל כל אדם מישראל, שהרי התועלת תהיה עצומה גם למתפלל.

אמירת תחנון בחודש סיון

מנהג הספרדים שלא לומר תחנון ונפילת אפים, ומזמור יענך ה' ביום צרה, ומזמור תפלה לדוד, מיום ר"ח סיון עד יום י"ב בו, ועד בכלל, מפני שחג השבועות יש לו תשלומין כל שבעה. (ילקוט"י)

שלושת ימי הגבלה

שלושת ימי הגבלה מעלתם רמה, ואשרי המתמיד בהם ביותר בעסק התורה ברציפות, וזו סגולה שיצליח בתורה בכל ימות השנה.

וכתב הגאון רבי חיים פלאג'י שלומדי התורה צריכים להיזהר לקדש פיהם ולשונם ביותר קודם חג השבועות, ויישמרו מכל דיבור של שקר ולשון הרע ודיבור חול בבית הכנסת ובשבת כי איך יזכו לתורה בפה דובר לשון הרע. (ילקוט יוסף)

ערב ראש חודש סיון – יום שני הבעל"ט

יום המסוגל לתפילות

ערב ראש חודש סיון (יום שני) הוא זמן מסוגל לתפילות על קנין התורה הקדושה לו ולזרעו, ושיזכה לזרע קודש בנים זכרים תלמידי חכמים. ולכן הוא ואשתו יתנו צדקה ויתפללו מקרב ליבם לזכות לתורה הם וזרעם. ומנהג חסידים הראשונים ז"ל לעתור ולרצות בקרב הימים האלה, עליהם ועל זרעם להיות ליבם פתוח בחכמה ובתבונה ובדעת וביראת ה'. ועת רצון היא לתפילה בערב ראש חודש סיון כי בו בחר ה' בישראל עמו, והנחילנו את תורתו וחיי עולם נטע בתוכינו להתקבל ברצון וברחמים, להיות מוכתר בכתר תורה הוא ובניו בקרב ישראל.

תענית בערב ראש חודש סיון

יש הנוהגים להתענות בערב ראש חודש סיון כדי לזכות לבנים תלמידי חכמים ויראי ה'. וב' סיבות נאמרו בתענית זו: א. אמרו חז"ל: עם ישראל חנו במדבר סיני בראש חודש סיון, ומה חנייתם בתשובה, אף נסיעתם מרפידים בתשובה. ב. כמו כל ערב ראש חודש, הנקרא יום כיפור קטן, שיש הנוהגים להתענות בו. וכן מובא בחתם סופר שהיה מתענה יחד עם כל בני הישיבה בערב ר"ח. וכן כתב השל"ה. וכ"כ עוד פוסקים. (וכתב על כך הראשל"צ הגאון הגדול רבי יצחק יוסף שליט"א: דיותר טוב מן התענית שהנשים יתחזקו במדת הצניעות, והאנשים יעסקו בתורה).

תפילת השל"ה

וכתב השל"ה הקדוש: "וביותר צריך זירוז להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, וגב כל צרכיהם וזיווגם, ולבי אומר לי שעת רצון תפילה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שניתנה בו תורה ואז נקראו "בנים לה' אלוהינו". השל"ה תיקן תפילה שיתפללו אבות על בנים ראוי לקוא אותה כל השנה ובפרט בערב ראש חודש סיון.

קדושת המים הללו

כתב בספר חמדת הימים: שימים אלו מסוגלים לקדש ולטהר עצמו כמו שאבותינו נזהרו בהם מטומאת הנחש, ולכן ינהג בהם בחסידות יתרה יותר משאר הימים. וימצא עזרה מהקב"ה בימים הללו יותר, משום שבאלה הימים נגמרה מלאכת סילוק זוהמת אבותינו, והאבות סימן לבנים. וכתב מרן החיד"א, שהימים שמראש חודש סיון מסוגלים הם לקנין התורה ומידות טובות ואחדות ישראל, ואם יתעורר האדם בימים האלו להשתדל בלימוד התורה ובקנין מידת הענוה ומידת האחדות, וההשתדלות להבין את התורה לפי מדרגתו, אין ספק שיצליח בזה, ותהא לו סגולה יותר ויותר משאר הימים.

טבילה במקוה

ראוי לכל איש ישראל לטהר עצמו במקוה טהרה לטבול בערב ראש חודש זה, ויהיה עזר כנגדו לקבל תוספת קדושת החודש הזה.

מלחמת עמלק

יש הסוברים כי מלחמת עמלק הייתה בערב ראש חודש סיון.

(ילקוט יוסף ספירת העומר ושבועות)

דיני חג שבועות

החל במוצאי שבת

חלק א'

השנה זכינו שליל חג שבועות

יחול במוצאי שבת, ולכן ישנם

כמה דינים חשובים שראוי להזכירם

חלות לחג שבועות

מצוה לאפות פת בבית בערב הרגל כדי לאכול פת טריה לעונג ושמחת החג, וגם בשביל לקיים מצות הפרשת חלה. (ויש נוהגים להכין לכבוד חג השבועות, לחם ארוך שיש לו ארבעה ראשים, כדי לרמזו שהתורה שנקראת לחם כמו שכתוב לכו לחמו בלחמי, היא ארוכה מארץ מדה. ויש בה ד' חלקים, פשט רמז דרש וסוד). והשנה שחל ערב שבועות ביום שבת יאפה את הפת בערב שבת.

תספורת בערב הרגל

מי ששער ראשו מגודל צריך להסתפר קודם הרגל, ולא יכנס לרגל כשהוא מנוול בשער מגודל. ואם חל חג שבועות ביום ראשון יסתפר בערב שבת שהוא ד' בסיון.

שינה ביום שבת לצורך הלילה

כשחל שבת בערב חג השבועות, ורוצה לנוח ביום שבת כדי שיהיה לו כח ללמוד בליל שבועות, נכון שלא יאמר שהולך לנוח כדי שיהיה לו כח ללמוד בלילה. שיש בזה זלזול בקדושת שבת. אבל מותר לישון בשבת גם אם כל כוונתו להיות ניעור בליל שבועות, שהרי אינו ניכר שעושה כן למוצאי שבת.

סידור השולחנות ושטיפת הכלים

אסור להכין משבת ליום טוב. לכן אסור בשבת לסדר השולחנות בבית לסעודת יום טוב. או לשטוף כלים ליום טוב. ואם הכלים הנ"ל עומדים בבית ומעלים צחנה וריח רע מותר לשטפם, אף אם לאחר מכן ישתמש בהם בלילה.

איסור הכנה

אין לשטוח עשבים בבית הכנסת (כמנהג בכמה מקומות שעושים כן בשבועות) ביום שבת, משום שיש בזה הכנה. וכן אין להחליף פרוכת בשבת ליום טוב משום שהוא ניכר שהוא ליום טוב וחזוי מכין. אלא יעשה הכל מערב שבת, או בצאת שבת לאחר אמירת 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש', (ואין לאסור בדיעבד בהנאה ממה שהוכן ביום השבת לצורך חול. וקל וחומר לצורך יום טוב, כן כתבו כמה פוסקים).

תפילת מנחה בשבת

נכון להתפלל מנחה מוקדם באופן שיקדים לאכול קודם שעה עשירית מהיום.

סעודה שלישית

כשערב שבועות חל בשבת, צריך לאכול סעודה שלישית בשבת, כבכל שבת. ואין להקל לכתחלה באכילת פירות ומיני מאפה. אלא לכתחלה צריך לאכול פת כשיעור כביצה. אך יתן אל לבו שלא לאכול יותר מידי, כדי שיהיה לו תיאבון לאכול בליל החג.

(ילקוט יוסף)

דיני
חג שבועות
החל במוצ"ש

צדיקים במיתתם קרויים חיים

רבי שלמה גולדמן מזוועה לזע"א

רבי שלמה גולדמן מכונה ר' שלומק'ע, היה האדמו"ר הרביעי של חסידות זוועהיל, ומקים חסידות זוועהיל בארץ ישראל, בן נין לרבי יחיאל מיכל מזלוטשוב, תלמידו של הבעל שם טוב.

נולד לרבי מרדכי גולדמן, האדמו"ר השלישי

בשושלת זוועהיל ורבה של העיר זוועהיל, לבתו של רבי שלמה מגראינוב (מגזע ליניץ). היה חתנו של רבי אלתר מדויד הורודוק. בשנת ה'תרנ"ד, כשהוא בן 24, נסע ללמוד במחיצתו של הרב דוד משה מטשורקוב ושהה במחיצתו במשך שבע שנים עד שהורה לו רבו לשוב לביתו לשרת את קהילתו בשנת תרס"א. לאחר פטירת אביו החל לכהן באדמו"רות ורבנות העיר לצד אחיו המבוגר ממנו רבי יחיאל מיכל גולדמן. עוד בחיי אביו קיבל פתקים לעצה וברכה מיהודי זוועהיל והסביבה.

בשנת תרפ"ו כאמור עלה ארצה עם נכדו רבי מרדכי. לפי המסופר, כשירדו מהספינה ביפו אמר רבי שלמה לנכדו: "אנחנו משליכים את האדמו"רות לים". הוא השתכן בירושלים בעיר העתיקה ולמד בישיבת חיי עולם. רבי שלמה קנה שטח בשכונת בית ישראל שם בנה דירה קטנה, כשהוא מתכנן את עיצובה ויצק בעצמו את יסודותיה. נהג לנסוע באוטובוס לכותל המערבי, והיה יושב בין כל האנשים. ביתו היה פשוט ורל, כמעט בלי ריהוט, בלי שמישים ובלי גבאים. ביתו היה פתוח לרווחה לכל עני ונודא, כשהוא עומד ומשמש בעצמו את באי ביתו. הוא הסתיר את ייחוסו ואדמו"רותו אולם אט אט החלו תושבי ירושלים להכיר בגדולתו וכינוהו בחיבה 'ר' שלומק'ע.

על אף שכמעט ולא היו לו חסידים, בכל זאת היה אהוד בקרב יהודי ירושלים ושמו התפרסם כבעל מופת, ורבים האמינו בו שהוא צדיק יסוד עולם. "על שאלות קשות בענייני לידה וכדומה היה הולך לטבול במקוה לאחר הטבילה היה עונה תשובה. בראשית שנת תש"ב, כשהנאצים עמדו באל עלמין, הלך יחד עם רבי ישראל פרידמן מהוסיאטין לקבר האור החיים להתפלל על הצלת יהודי ארץ ישראל, ובסוף התפילה אמר רבי ישראל "אני יודע שהנאצים יכשלו". בכל ימי המלחמה הבטיח שבארץ ישראל לא יגעו ולפני המלחמה אמר, גם אם תהיה מלחמה, בארץ ישראל לא יגעו ובוודאי לא בירושלים. בהזדמנות אחרת אמר: "ארץ ישראל תהיה לפליטה".

סיפור מדחים על רבי שלמה מזוועה לזע"א

סיפר רבי אלימלך בירדמן, רבי שלומק'ע מזוועה לזע"א היה נוהג לעשות ישועות ומופתים רבים במקוה. פעם הבחין בו אדם והחל לצעוק עליו: "מה אתה משתטה כאן?", צעק וצעק ולא נחה דעתו עד שניגש אליו וסטר בחזקה על לחיו. כשיצא מן המקוה, קרא רבי שלומק'ע לרבי אליהו רוט, נתן בידו מעטפה וחזרה לו ללכת לבית הפוגע ולתת לו את המעטפה הזו. כשהעביר ליעדה את המעטפה עם סכום הכסף הנכבד שהכילה, הודה לו המקבל נרגשות: "החייט את נפשי! הייתי זקוק לזה ביותר!". חזר וסיפר על תגובתו של האיש לרבו. אמר לו רבי שלומק'ע: "כשצעק עלי חשבתי לעצמי, הלא לא עשיתי לו כלום, מפני מה הוא צועק עלי? אין זאת אלא שמשחו כואב לו. מה יכול לכאוב כל כך? או שיש לו בעיות בשלום בית, או שקם היום על צד שמאל, או שחסר לו כסף. חשבתי, שאם הבעיה היא כסף, ביכולתי לעזור לו".

את ההשלמה לסיפור קיבל ר' אליהו רוט ביאצייט הראשון של רבי שלומק'ע מזוועהיל. מקבל המעטפה קם והכריז: "יש לי מופת מהרבה", וסיפר כי בביתו היה עוני נורא, כמו בבתי רבים בירושלים של אותם ימים. "כשהגענו למעב שלא היה אפילו לחם לאכול, הזהירה אותי זוגתי שבלי כסף אני לא אחזור הביתה. בדיוק באותו רגע דפק מישחו בדלת. ר' אליהו רוט הגיע אלי עם המעטפה..."

היום יום שישי כ"ו באייר יום הילולתו זע"א

סיפורי צדיקים

לא שם לב

נכנס הגאון רבי שלום שבדרון זע"ל לגאון מטשיבין זע"ל לאחר תפילת ותיקין כדי לשאול אותו שאלה קשה. הרב היה שקוע בלימודו. שמע הרב ואמר: "נכון, רבי שלום, זוהי שאלה קשה, אך מדוע אתה בא בשעה כה מאוחרת?" ענה לו ר' שלום כי הוא כבר אחרי תפילת שחרית, והרב נדהם. מרוב שקידתו בלימודו לא שם לב שכל הלילה עבר...

כיצד זוכים לבנים צדיקים?

לפני כניסת השבת פרצה הרבנית העדקת מבעלזא ע"ה בבכי מר, היות שלא היה לה לתת עדקה לפני הדלקת נרות כנהוג. מה עשתה? משכנה את מצנפת ראשה וחלקה את הכסף לעניים. רק אחר כך הדליקה נרות. אמר הרבי הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זע"א: "אם מדליקים נרות בצורה כזאת אין פלא שזוכים לבנים צדיקים..."

התמדה עד היכן

בצעירותו של מרן רבנו עובדיה יוסף זע"א בלומדו בישיבת "פורת יוסף" שבעיר העתיקה, קרה המקרה והתקרה למעלה מעל למקומו הקבוע בהיכל הישיבה, נסדקה. היה זה בימי החורף, והגשם נטף על ראשו ורובו מכיוון שזה היה מקומו הקבוע העדיף מאוד להישאר במקומו, וכדי שלא ייטפו עליו מימי הגשמים, לקח רבנו מזון, הניחו מעל לראשו והמשיך ללמוד בהתמדה, כך שכל מי הגשמים דלפו על המזון. לאחר שהמזון כולו נספג במים, וכבר גבר הקושי של רבנו לשאת את כובדו של המזון, החליף במזון אחר וכך המשיך ללמוד ולהתמיד ללא הרף. (מלך ביופיו) (מרובה לעמא)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ניית בת רחל ת.ג.צ.ג.ב.ה.

שהשבת פקידת שנתה.

למשפחת מויאל היקרה
מזל טוב להולדת הבת
יה"ר

שבחיק אלוקים תינתן,
ותזכו לגדלה בבריאות
נחת ושמחה

ותזכו לראות בשמחת
כל יוצאי חלצכם, אמן.